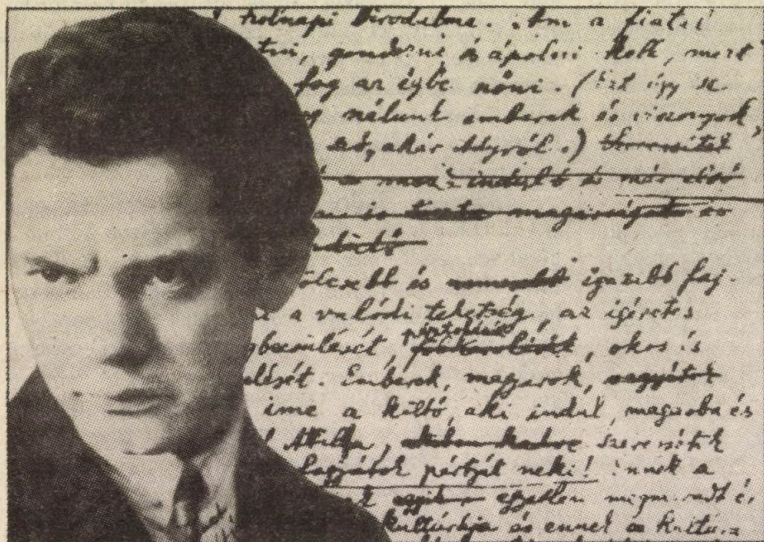


Magyar Napló,

'94. ÁPRILIS 15.

A költészetnapra szám „beterjesen” emlékezik meg az ünnepéről: jó versekkel. Balla Zsófia és Parti Nagy Lajos A KOZMOSZ ÉNEKÉ-t, József Attila fiatalkori szonettkoszorúját adta föl tizennégy magyar költőnek, írának az eredeti kezdő- és zárósortok megtartásával egy-egy szonettet, s az így betelt ciklust követi tizenötödikként az adott sorokból épített József Attila-i mesterszonett. A felkérték: Csordás Gábor, Kántor Péter, Gergely Ágnes, Baka István, Rakovszky Zsuzsa, Orbán Ottó, Kovács András Ferenc, Várady Szabolcs, Csiki László, Tandori Dezső, Tompa Gábor, Marno János, Balla Zsófia, Zilahy Péter – vállalták és becsülettel teljesítették a feladatot.



Jó okunk lehetne pofákat vágni, és élni a gyanúperrel egy ilyen ünnepi megrendelés hallatán, de a versek minden fenntartást félresöpörnek ezúttal. Jók egyenként, s ami igazán meglepő – lévén a líra nem közös vállalkozás –, együtt is; egyetlen versciklusként olvasva. Nem mondom én, hogy csupa tökély, de mind érdemes darab, és találtatik köztük műremek meg remekmű is. (Inkább nem emelek ki senkit; hajlok rá, hogy ez esetben tág tere van a személyes vonzalmaknak és elfogultságoknak.) Van, akinek természetes élőhelye a szonett, van, aki minden kötött formába beletalál, van, kinek szárnyakat ad a rímkényszer, és van, aki küszködik, és úgy jut át. Verset írni perze nem lehet. De muszáj. A versnek át kell jutnia, mert máig érvényesebben szól rólunk, de még közérzetről, politikáról is, mint valahány úrhatnám prózai beszéd.

(Ilyen kezdés után az olvasónak a szokásosnál nehezebben esik nekivágni a szonettek követő betűtengernek. Pedig megvannak kedvenc állandó rovataink – a sejtelmes Poletti–Gabriely-levelezés, a városfénykép, az interjú, ezúttal a hóhérral az akasztófa alatt, mert a kérdezett az eddig csak kérdező Körösi Zoltán. Ezért csak egyetlen közérdekű közleményre hívnám föl a figyelmet. CsZs keretesét – ez is állandósulni látszó rovat – olvasva egyikünk-másikunk találva érzi majd magát. Ki azért, mert egyik leleményes anyósa felfedte már előtte a nagy titkot, ki meg azért, mert vég-rájön a megoldásra.)

BORZ ■■■

Megjelent a Barátság 2. (áprilisi) száma

A TARTALOMBÓL:

Katonai térkép 1944-ből

EUROPA NOSTRA

Volt egyszer egy Rácváros
Hogyan élnek és miből gazdálkodnak a nemzetiségi szervezetek? (riport)
Örménymagyarok (forgatókönyv)
Magyarországi délszláv irodalom (tanulmány)
Munkaszolgálatosok hadifogságban (tanulmány, I. folytatás)

ÉVFORDULÓ

A szegedi szlovák és román rádiózásról, televíziózásról

KITEKINTŐ

Szinti és roma írók
Kétszer a két-Szer - Máriaák városáról

BETEKINTŐ

Előítélet-vizsgálat

KÖNYVEKRŐL

Ágoston Vilmos regénye

SZÍNHÁZ

A Horvát Színház – két évig?

Előfizethető a Barátság csekk-számláján: 529-81340-0 OTP Budapest XI., Gellért tér 3. MNB-szám: 218-98426

■■■

MEGJELENT AZ ESÉLY 1994/2. SZÁMA

A tartalomból:

Herbert J. Gans: HÁBORÚ A SZÉGENYEK ELLEN
Széman Zsuzsa: AZ IPARI VÁLLALATOK MUNKAERŐ-POLITIKÁJA ÉS AZ IDŐSEK
Koltász Zoltán: BESZÉLGETÉS EGY POLGÁRI SZOLGÁLATOSSAL
Bill Jordan: SZOCIÁLIS MUNKA A GYAKORLATBAN
Az Esély Budapesten a nagyobb könyvesboltokban kapható. Előfizethető: a szerkesztőségben (ELTE Szociálpolitikai Tanszék, 1088 Bp., Múzeum krt. 4/b-c)
Előfizetés egy évre: 480 Ft, egy szám ára: 80 Ft) ■■■